

Maldos bendrystė

Br. Antanas, br. Dovydas, br. Benediktas-Juozapas ir br. Vytautas įvilktuvių dieną.
Su šv. Velykom!

**Brangūs maldos draugai,
O mano džiaugsme, Kristus prisikėlė!
Iš tiesų prisikėlė!**

Kaip džiaugiuosi galėdamas jums rašyti šv. Velykų šviesoje! Kristus prisikėlė ir užliejo tave savo šviesos spinduliais! Nuo pat didžiojo ryto išgirk pirmuosius Prisikėlimo liudytojus šaukiant: „*Paėmė Viešpatį!*“, „*Tai Viešpats!*“, „*Mano Viešpats ir mano Dievas!*“, „*Taip, Viešpatie, tu viską žinai: tu žinai, kad tave myliu!*“

Ir tu eik pasakyti savo broliams, savo artimiesiems, kad per Kryžių džiaugsmas pasiekė pasaulį! Eik skelbti džiaugsmingosios Velykų Nakties grožio. Eik išlieti Prisikėlusiojo šviesos spindulių ant tų, kurie dar nepabudo naujam Gyvenimui. Moterys ėjo patepti Jėzaus Kūno nešinos gėlėmis, aromatais, mira. Ir tu eik ir įvairiais būdais skleisk šiuos meilės ir džiaugsmo kvėpalus tiems, kurie apsunkę nuo kančios ar vis dar miega kape.

„Pabusk, kuris miegi, kelkis iš numirusių, ir apšvies tave Kristus!“

Ilgos rekolekcijos!

Jau du mėnesius esu Chevetogne vienuolyne, kad skirčiau laiko maldai, dvasiniam ir žmogiškam formavimuisi, poilsiui. Būtent čia, prieš 38 metus, Velykų naktį, buvau pašauktas sekti Jėzumi meilės celibate ir įkurti Tiberiadą – tai tarsi grįžimas prie pašaukimo ištakų.

*Brolis Morkus ir br. Juozapas sausio mėn.,
susitikimo Konge metu*

Po 36 metų vyresniojo brolio ir įkūrėjo tarnystės, matau šią gražią bendruomenę kaip nuostabią dovaną, kurią Viešpats dovanoja savo Bažnyčiai. Nuolankiai joje matau Dievo darbą per gražią mano brolių bei seserų, kurie dovanoja save neskaičiuodami, dovaną.

Viešpats kalba laike, per įvykius ir per brolius bei seseris. Per šiuos metus mačiau Dievo malonės veikimą, taip pat susidūriau ir su savo trūkumais. Giliai širdyje man, kartu su Bendruomenės taryba, atrodo teisinga perleisti savo, kaip vyresniojo, tarnystę ir po kurio laiko sugrįžti į Tiberiadą kaip broliui tarp brolių.

Nėra lengva viską paleisti...Tačiau tai yra bendruomenės kūrimosi dalis: nuolat į Dievo rankas atiduoti darbą, kurį Jis mums patikėjo, kad šis darbas nepaisant visko būtų Jo.

Vienas brolis man pasakė: „*Tai, ką šiuo metu patiri, tai – Abraomo auka!*“

„*Paimk savo sūnų, savo vienatinį sūnų Izaoką, kurį myli, nueik į Morijos kraštą ir paaukok jį kaip deginamąją auką!*“ (Pr 22,2)

Kuriam laikui aš pasitraukiu iš šios mylimos ir palaimintos Tiberiados žemės, kad leisčiausi į vidinę piligrimystę ir atrasčiau gilią savo širdies žemę, kur gyvena Kristus, ten, kur švelnus Šv. Dvasios šnabždesys čiurlena tarsi šaltinis ir kviečia: „*Ateik pas Tėvą*“.

Šiuo metu brolis Bartas kartu su taryba prižiūri ir rūpinasi bendruomene. Nuostabu matyti kaip gražiai jie dirba kartu. Kiekvienas atsiskleidžia pagal savo malonę; visa gyvenama meilėje, tiesoje ir vienybėje. Tai laikas atskirti vadovo ir įkūrėjo pareigas: todėl rugsėjį bus išrinktas naujas generalinis brolis tarnas. Pasitikėkime Šv. Dvasia, kuri įkvėps mūsų brolius bei seseris.

„*Pasitikėkite! Tegul niekas jūsų netrikdo!*“ Šiuo metu Bendruomenė gyvena brandos etapą, ir jis būtinas jos augimui. Mes galime tuo džiaugtis ir žvelgti su viltimi!

Dažnai man iškyla toks vaizdas: Dievo malonės dėka buvo padėtas gražus kiaušinis (jūs žinote, kaip man patinka vištos)! Taigi jei nenoriu sudaužyti šios gražios vados, tai dabar turiu atsitraukti ir atrasti naują būdą tarnauti Tiberiada; pasirinkti atsivertimą, vaisingumą ir šventumą. Ir iš Aukštybių priimti tarnystę ar misiją, kurią man suteiks broliai ir seserys, pagal Tiberiada būdingą charizmą.

Visa tai yra gana „hard“ (*nelengva*), kaip kad sako jaunimas, bet esu gerai palydimas ir mylimas savo brolių bei seserų. Jėzaus sekimas Velykų slėpinyje: mirti su Juo, kad prisikeltume su Juo, yra jaudinanti ir patraukli patirtis. Ačiū Tau, Jėzau, Gyvenimo Viešpatie!

Velykos Baltriškėse: brolytis Šarbelis mokosi giedoti lietuviškai, o brolytis Mišelis po šv. Mišių kalbasi su vaikais apie viščiukus!

Sakau jums „Ačiū“ už palaikymą, kurio iš jūsų sulaukiau per šitiek metų! Atleiskite už tuos kartus, kada pritrūkiau meilės ir įsiklausymo. Gyvenimas su Kristumi tęsiasi: nenustokime mylėti, tarnauti vieni kitiems, susitikti vienas su kitu! Iki greito, pasimatysime po keletą mėnesių Tiberiadoje!

Aš išdrįsiu jūsų paprašyti, kaip Pranciškus iš Romos, melstis už kiekvieną brolių ir seserį ir už mane. Būkite tikri, kad aš jus visus ir kiekvieną prisimenu maldoje.

Brolis Morkus, 2015 m. kovo 25 d., Apreiškimo šventė.

„Garbė Dievui už viską!“

„Dievas tegali mylėti!“

Sekant Prisikėlusiuoju

Štai jau įžengėme į šį nuostabų Velykų laiką. Iš tiesų verta jį išgyventi su tokiu pat užsidegimu kaip ir Gavėnią. Velykos mus moko žvelgti kitaip. „*Jis prisikėlė, Jo čia nebėra*“, „*Jis pamatė ir įtikėjo*“. Velykos mus skatina į viską žvelgti tikėjimo perspektyvoje ir šviesoje, kad atpažintume Priskėlusiojo buvimą.

Per Velykų vigiliją buvau labai paliestas ištraukos iš pranašo Barucho knygos: „*Jis siunčia šviesą – ir ji sklinda, atšaukia ją – virpėdama ji paklūsta. Žvaigždės džiugiai žėri joms nustatytu laiku, kada jas pasišaukia, jos atsako: „Mes čia!“ – su džiaugsmu šviesdamos savo Kūrėjui. Jis yra mūsų Dievas, joks kitas negali jam prilygti*“ (Bar 3,33-36). Ir visgi, ką mano kasdieniam gyvenimui gali reikšti Velykos?

Šias žvaigždes sutinkame paprastame pasakyme (įvertinti ką nors (pranc. *avoir de la considération pour quelqu'un*). Šiame žodyje pagarba, vertinimas (pranc. *consideration*) girdimas lotyniškas žodis „žvaigždėtas dangus“. Žinoma, pagarbus, vertinantis žvilgsnis visų pirma mus pasiekia

iš Kristaus! Kaip Prisikėlimo rytą Jis pažvelgė į Mariją Magdalietę ir šis žvilgsnis ją privertė atsisukti: „*Ko verki?*“ Kiekvienas iš mūsų ieškome būti įvertintais ir to mums reikia kad galėtume gyventi. Atsigręžkime į šį šviesos kupiną Kristaus žvilgsnį, nukreiptą į mus. Štai ši Geroji Priskėlimo Naujiena, kuri apšviečia mūsų santykius ir kurią reikia skleisti. „*Eik pas mano brolius ir pasakyk jiems...*“.

*Brolis Bartas jums
linki gražaus Velykų
laiko!*

Štai atėjo šviesos metas. „*Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa*“ (Jn 1, 4). Matant atgimstantį pavasarį, argi kažkas nepabunda ir mūsų širdyje? Ar jau pastebėjai žvaigždžių džiaugsmą? Kūrinijos šokį savo Kūrėjui? Šią slaptą visos kūrinijos giesmę? Matau tvarte iš džiaugsmo šokinėjančius avinėlius, savo veršiukais švelniai besirūpinančias karves, savo lukštą drąsiai pramušančius viščiukus... Himnas gyvenimui, himnas Dievui, gyvybės Draugui. Jei mes taip žavimės kūrinija, kuri kiekvienais metais nuo tylaus žiemos darbo pereina į pavasario džiaugsmą, nepalyginti labiau mus pribloškia Velykų naujovė! O ar tu nori gyventi šia naujovė? Velykos – tai vilties šviesa. Tai aušra virš iki galo save dovanojančios Meilės pasaulio. Bet šiuo metu nepamirškime ir

tų, kurių naktyje, rodos, nėra žvaigždžių. Melskimės ypatingai už tuos, kurie kenčia savo kūne ar sieloje. Melskimės taip pat už įvairiose pasaulio vietose persekiojamus krikščionis. Jų drąsa turėtų ir mus paskatinti atsisakyti dvasinių kompromisų, mus pažadinti iš snaudulio. Pabuskime ir gyvenkime, būkime šviesos vaikais!

Būkime džiaugsmingais ir bebaimiais Gerosios Prisikėlimo Naujienos apaštalais, nuolankiais Prisikėlusio Kristaus Šviesos nešėjais mūsų pasauliui. Džiaugsmingų ir spinduliuojančių šv. Velykų!

Brolis Bartas

*Brolis Jonas balandžio pabaigoje
prisijungs prie bendruomenės
Baltriškėse*

Bendruomenei Konge – 10 metų

Sausio mėnesį br. Morkus, s. Agnė ir br. Pranciškus aplankė brolius Konge. Ši bendruomenė buvo įsteigta prieš 10 metų Kikvite, įsikūrusiame 500 km nuo sostinės. Štai keletas ištraukų iš atsiųstų naujienų.

Pasiekti Kikvitą buvo didelis nuotykis: važiuojame kongiečių autobusu. Autobusų grafikas labai „lankstus“, o vietinė liaudis – trykštanti džiaugsmu ir šauksmais, su

Koks džiaugsmas pasėdėti ant kelių dideliam broliui iš Lietuvos!

vaikais bei dideliais kroviniiais. Vidury nakties išgirdome duslų dundesį iš po autobuso. Išsigandome, kad galbūt kas nors buvo suvažinėtas. Bet tai tebuvo antilopė ir, dideliam minios džiaugsmui, ją dar buvo galima vėliau suvalgyti, tarsi ji būtų buvus sumedžiota. Jie ją pasivaišins. Visas šias kelionės dienas gyvenome maldos ritmu. Kikvite mūsų laukė trys dideli motociklai, jais pasiekėme bendruomenę. Kelias yra neįveikiamas automobiliais, net ir motociklais kartais nelengva.

Porciunkulės prieigos ir kiemas buvo išpušti gėlėmis. Visa darbininkų komanda mūsų laukė, budėtojas Deni man įteikė gėlių puokštę. Kiekvienas gavo šviežiai nuskintų gėlių. Po apsilankymo koplyčioje ir šv. Mišių, pavalgėme ir pradėjome dalintis naujienomis. Tada atkeliavo ir mūsų 120 kg bagažo, jis buvo išpakuotas ir broliai džiaugėsi visomis dovanomis ir įvairiais įrankiais bei medžiagomis.

Šeštadienį po pietų susirinkome pavėsinėje apsikeisti naujienomis iš kiekvienos bendruomenės. Buvo įdomu klausytis dviejų brolių kongiečių, kurie mums pasirodė gerokai subrendę. Jie liudijo apie tai, ką jiems suteikia europietiška kultūra. Brolis Rožė paaiškino, kad jis galėjo išmokti labiau struktūruotai mąstyti, savo idėjose turėti daugiau tvarkos, kad galėtų priimti konkrečius sprendimus. Ryte lankėmės naujame noviciato pastate bei svečių namuose. Koks tai darbas! Iš tiesų neįtikėtina matyti visa tai, kas buvo atlikta per 10 metų, tiek statybose, tiek integruojantis Kikvite.

Ką tik šventėme šv. Mišias, buvo apie 50 žmonių. Kiekvieną rytą Eucharistijoje dalyvauja keletas žmonių. Lizetė ateina su savo akla teta. Neįtikėtina matyti šį 13 metų vaiką, lankantį mokyklą ir sugebantį visiškai pasirūpinti savo teta. Jos gyvenime daug kančios, bet ji nuolat šypsosi. Broliai sulaukia daug pagalbos prašymų. Šiuo metu ateina šeimų tėvai prašyti pinigų, kad galėtų užmokėti už savo vaikų mokslą antrame semestre.

Kitą savaitę buvo suplanuota keletas susitikimų, daugiau nei valandą važiuojame motociklu skirtingais keliais. Gražu pravažiavus pro miestą, kur vien vaikai ir gražūs vaizdai, nusileisti iki upės ir pakilti kita kalvos puse. Visų pirma aplankėme tėvus žozefitus. Brolis Morkus jiems papasakojo bendruomenės įkūrimo istoriją ir pristatė šv. Juozapą. Jie uždavė daug klausimų. Po to aplankėme seserų cistersių vienuolyną. Seserys mus priėmė labai šiltai, pietavome jų valgomajame. Sesė Barbara mus pavedžiojo po vienuolyną. Jų nauja bažnyčia labai graži. Po to kiekvienas liudijome kapitulos salėje. Pabaigoje 4 jaunos seserys šokio žingsniu mums įteikė dovanų. Vieną dieną kartu su broliu Rožė lankėme keletą šeimų. Sustojome taip pat ir sesers Albertinos našlaičių namuose. Priimdama apie 30 vaikų ji atlieka nuostabų darbą. Kaimyninė mokykla, priklausanti seserims, yra perpildyta, pirmoje klasėje yra 100 vaikų, po penkis viename suole. Vienintelis mokymo metodas – kartojimas. Vaikai neturi kuo rašyti. Grįžtant mus lydėjo keletas vaikų. Ką tik nuskambėjo varpas, kviečiantis į Naktinę maldą. 20 val. 10 min., ačiū už jūsų maldą.

Br. Pranciškus

Jono Krikštytojo Metai

Šiomet Jono Krikštytojo metus Baltriškėse gyvena du jaunuoliai – Gedvydas ir Tautvydas. Štai jų liudijimai apie tai, ką jie šiais metais atranda:

Gedvydas:

Per šiuos metus išmokau labiau pasitikėti savimi, bendrauti su žmonėmis. Daugiau pradėjau bendrauti su nepažįstamais, ko anksčiau vengdavau. Man labiausiai čia patinka rankų darbas ir brolių pasitikėjimas visuose darbuose. Taip pat patinka priimti svečius, juos apgyvendinti ir patarti.

Daugiausiai padedu broliams miške prie malkų, bet pasitaiko įvairių darbų – prižiūrėti gyvulius (labai smagu!), malti miltus, padėti statybose.

Kasdienė malda padeda giliau gyventi su Jėzumi Kristumi, būti jo artume. Šiuo Velykų laikų per maldą vis labiau atrandu Kristaus kančią, įsigilinu į ją.

Kartu su broliais buvome misijoje Kaune, kalėjime. Šiek tiek jaudinausi, kai reikėjo liudyti - tai buvo mano pirmoji misija.

Tautvydas :

Jau prabėgo du trečdaliai Šv. Jono Krikštytojo metų. Tai pakankamai laiko, kad galėčiau įvardyti dovanas, kurias gavau per šį pusmetį Baltriškėse. Bet prieš tai pasidalinsiu priežastimis, kurios mane čia atvedė.

Tautvydas (kairėje) ir Gedvydas grįžta iš kepyklos

Atvažiavau pagyventi Baltriškėse, nes norėjau keisti savo gyvenimą, bet vienas pats nesugebėjau (ir nelabai žinojau, kaip keisti). Taip pat norėjau atsitraukti nuo studijų, miesto ir pagyventi kaime. Norėjau bendruomeninio gyvenimo su apibrėžta dienotvarkė. Troškau suprasti, kur mane Dievas kviečia (koks mano pašaukimas).

O dovanos, kurias gavau, yra:

- misijos mokyklose ir kitur;
- susitikimai su įvairiais žmonėmis, kurie atvažiuoja į Baltriškes arba kuriuos aplankėme;

- brolių pasitikėjimas manimi, kuris suteikia pasitikėjimo savimi;
- patyrimas, kad dienotvarkė išlaisvina;
- palankios sąlygos labiau apmąstyti savo gyvenimą, santykį su Dievu, troškimus, baimes, abejones, svajones;
- iki tol niekada nedirbti darbai;
- susipažinimas su Tiberiados bendruomene, apie kurią anksčiau buvau tik truputį girdėjęs.

Gyvenimas Baltriškėse padėjo labiau pažinti save, o tai, manau, yra labai svarbu norint suvokti savo pašaukimą. Džiaugiuosi, kad Dievas atvedė mane gyventi Šv. Jono Krikštytojo metus Tiberiados bendruomenėje. Prašau Jūsų maldos, kad išgirsčiau Dievo raginimus ir į juos atsiliesčiau. Ačiū!

Dekime!

„Apvilk mane savo grožiu, Viešpatie, kad per visą dieną aš Tave liudyčiau kitiems“.

*Šv. Juozapo statula
Juozapo kalvoje
Belgijoje*

Jau keletą mėnesių susipažįstu su Tiberiados gyvenimu ir jis man prilygsta vestuvių gyvenimui, šokiui su Mylimuoju! Dėlioti savo žingsnius Jo žingsnių ritmu, visa daryti kaip Jėzus! Aš mokausi paprastumo, atleidimo, taip pat pasijuokti iš savęs, nes pargriūnu, ar mindau kitiems kojas. Jėzus man leidžia atrasti, kad man reikia šeimos, kad išmokčiau šokti! Džiaugiuosi galėdama kartu su Tiberiados broliais ir seserimis keliauti šiuo paklusnumo Šv. Dvasiai keliu. Negalime būti drungni...

Dekime! Kaip norėčiau, kad mano širdis degtų ta pačia meile kaip ir Jėzaus širdis, ir kad ji apimtų visą pasaulį. Ateik, Šventoji Dvasia!

Kovo 19 dieną, šv. Juozapo šventės metu, kartu su keturiais „žvirbliais“ – br. Antanu, br. Davidu, br. Benua-Žozef ir br. Vytautu – buvome apvilkti nauju rūbu. Buvo labai gražu. Prieš mus įvelkant, br. Bartas, kaip Jėzus savo broliams, atsiklaupęs nuplovė mūsų kojas ir jas pabučiavo, paskui kiekvienas brolis ir sesuo klaupėsi prieš mus bučiuodami mūsų kojas! Aš supratau Petro reakciją, kai Jėzus jam norėjo nuplauti kojas, keista leisti bučiuoti savo kojas. Jos dažnai būna pavargusios, purvinos ir neskaniai kvepia! Bet šis momentas man buvo labai stiprus, nes supratau, kokia meile broliai ir seserys nori mane mylėti, bendruomenė man atskleidžia švelnaus ir nuolankaus Kristaus veidą!

Vieną dieną maldos metu iš Viešpaties gavau šiuos žodžius: „*Kelkis, mano meile, mano gražioji, eikš! O mano balande uolų plyšyje, uolos prieglobstyje...*“ (Gg 2,13-14). Mano širdis buvo sukręsta šio Mylimojo balso, kuris nauju vardu mane kvietė ateiti pas Jį. Meilės istorija prasideda. Paray-le-Monial mieste, kur praleidau vienerius metus, dažnai mačiau paveikslus su balandžiu, prisiglaudusiu prie Jėzaus širdies. Ir džiūgavau kiekvieną kartą prisiminusi šį pašaukimą, šį degantį Mylimojo troškimą, kad pasilikčiau jo Širdyje. Taigi gaudama naują rūbą, taip pat gavau ir naują vardą... sesuo Colombe (*liet. balandė*).

Nuo to laiko, kai esu Tiberiadoje, mane labai žavi šviesus Jėzaus žvilgsnis. Man labai patinka žvelgti į Jėzų ostijoje, koks Jis gražus, tai vienas iš didžiausių džiaugsmų Tiberiadoje! Kaip gera patirti šį šviesos žvilgsnį, kuris teikia gyvybę, kuris prasiskverbia pro mano širdies tamsybes ir kuris perveria ir pasilieka manyje šaukdamas: „*Kokia tu graži, mano mylimoji, kokia graži!*“ Šis žvilgsnis – tai lobis, tai uola, ant kurios galiu prisiglausti, atsiverti ir gyventi. Atrandu šio žvilgsnio, teikiančio gyvybę, švelnumą, taip norėčiau žvelgti kaip Jis! Man atrodo, kad šis susižavėjimo žvilgsnis, matantis kiekviename asmenyje ir visoje kūrinyje Dievo artumą bei Jo buvimo pėdsakus, yra Tiberiados charizma. Tai gyvybės šaltinis, Bažnyčios dovana. Ir koks džiaugsmas persiimti Evangelija jos šviežiame šaltinyje, sulaukiant Jaunikio bučinio per maldos laiką, skaitant Jo artumoje Žodį, Juo gyvenant bendruomeniniame gyvenime ir rankų darbe, Jį dovanojant misijose. Kaip didinga duoti gyvybę, duoti Evangeliją, koks gražus jaunosios vaisingumas! Iš tiesų, Dievas užpildo visą būtį, Jis mus pažįsta! Tai įsikūnijęs Jaunikis! Kaip džiaugiuosi įlipusi kartu su broliais ir seseris į valtį Tiberiados ežere!

Štai aš dabar jau apsilvikiu Jaunikiu, kad būčiau visa Jam ir Juo sekčiau visur, kur Jis eina. Per krikštą visi esame tapę misionieriais! Taip, šis Šv. Dvasios antspaudas mūsų širdyse leidžia padaryti matomais Jaunikio ugnies bruožus ir žvelgti į visą žmoniją su Jo susižavėjimu: „*Tu vargana, bet graži!*“. Norėčiau persiimti šiuo šviesiu Kristaus žvilgsniu ir tai nuostabus nuotykis! Ačiū už jūsų maldą, kuri mums labai reikalinga.

Sesuo Colombe

KALENDORIUS

Balandis

- Ket. 9-28 d.
- Penkt. 10 d.
- Penkt. 10-12 d.
- Sekm. 12 d.
- Pirm. 13-17 d.
- Penkt. 17-19 d.
- Penkt. 17 d.

- Treč. 22 d.
- Šešt. 25-26 d.
- Šešt. 25 d.
- Sek. 26 d.

Brolis Morkus Lietuvoje
Susitikimas su mokiniais Zarasuose
Mokiniai iš Šiaulių
Vaikai, besiruošiantys Pirmajai Komunijai iš Zarasų ir Dusetu
Anoniminių alkoholikų grupė
Jaunimo grupė iš Kauno
Susitikimas su mokiniais Molėtuose
Konferencija „Prabilkit į širdį“ Kėdainiuose
Susitikimas kalėjime Vilniuje
Savaitgalis vaikams
Šviesos kelias Vilniuje
Vienuolių Atvirų Durų Diena (*kviečiame visus*)
15.00 val. brolis Morkus pristatys bendruomenę
16.00 val. Vakarinė malda ir liudijimai
17.00 val. Arbata

- Antr. 28 d.

Brolis Jonas atvažiuoja į Lietuvą

Gegužė

- Penkt. 1-3 d.
- Šešt. 2 d.
- Penkt. 8-10 d.

- Treč. 13-14 d.
- Penkt. 15-17 d.

- Ket. 21 d.
- Penk. 22-24 d.
- Šešt. 30-31 d.

Vyrų savaitgalis
„Alfa“ kursai iš Zarasų
Mokiniai iš Radviliškio
Ateitininkų grupė iš Panevėžio
Šv. Juozapo mokyklos mokiniai
Mokiniai iš Druskininkų
10 mokytojų iš Šakių
VŠĮ „Socialiniai paramos projektai“ priėmimas
Šv. Damijono grupė ir šeimų maldos grupės
Paauglių savaitgalis

Birželis

- Treč. 3-4 d.
- Penkt. 5-7 d.
- Ket. 11 d.
- Penkt. 12 -14 d.
- Penkt. 19-21 d.
- Šešt. 27-28 d.

Mokiniai iš Šiaulių „Juventos“ progimnazijos
Bendrakeiviai
Panevėžio kunigų susitikimas Baltriškėse
„Alfa“ grupė iš Utenos
„Šviesos dirbtuvės“ iš Kauno
Lietuvos Jaunimo dienos Alytuje

Liepa

- Treč. 8-12 d.
- Sekm. 19-26 d.
- Pirm. 20-26 d.

Šeimų stovykla
Paauglių stovykla
Vaikų stovykla

Rugpjūtis

- Penkt. 31-2 d.
- Antr. 11-17 d.
- Antr. 18-23 d.
- Šešt. 22 d.
- Penkt. 28-30 d.

Vaikinų savaitgalis
Šv. Damijono grupė
Jaunimo stovykla
Brolio Jono amžinųjų įžadų šventė
„Ateik“ savaitgalis (žmonėms, nesukūrusiems šeimos)
„Magnificat“ redakcijos savaitgalis

MALDOS INTENCIJOS

1. Šiais pašvęstojo gyvenimo metais popiežius mus kviečia aistringai gyventi dabartimi, padaryti Bažnyčią bendrystės namais ir mokykla. Prašykime Viešpaties

- sutvirtinti kiekvieną bendruomenę jos charizmoje, kiekvieną vienuolį, kad degtų savo pirmąja meile. Kad galėtume kartu dirbuotis dideliame Bažnyčios lauke, kiekvienas savo vietoje, ten, kur Viešpats jį pasėjo. Balandžio 26 d., sekmadienį, kviečiame visus, norinčius susipažinti su mumis, praleisti popietę kartu, išgirsti br. Morkaus liudijimą ir kartu pasimelsti (nuo 15 val. iki 18 val.).
2. Ačiū už jūsų maldą už br. Lionelį, kuris nusprendė palikti Bendruomenę ir kitokiu būdu tęsti savo kelią su Kristumi. Jis mums daug davė ir mes Viešpačiui bei Jo Apvaizdai patikime šį naują jo gyvenimo etapą. Ačiū, kad ir toliau meldžiatės už kiekvieną brolių ir seserį, nes Tiberiados valtis šiek tiek blaškoma. Tai pagilino, ištvirtino ir augimo metas. Kiekvienam iš mūsų. Mes patiriame broliškos bendrystės jėgą, taip pat džiaugsmą visiems kartu vis labiau išsiklausyti į Šv. Dvasią, esame palaikomi Bažnyčios ir jūsų visų, kurie ištikimai mus nešate savo malda ir draugyste.
 3. Už brolių Joną, kuris rugpjūčio 22 d., Marijos Karalienės šventės metu (tai taip pat jo gimimo diena), Lietuvoje duos amžinuosius įžadus. Ačiū, Viešpatie, už šį brolių, kuris visam laikui įsipareigoja tavimi sekti. Tegu Mergelė Marija sergsti šventumo kelyje jį ir kiekvieną brolių Lietuvoje, kurie džiaugiasi jį priimdami balandžio pabaigoje.
 4. Mes kenčiame kartu su mūsų broliais krikščionimis, kurie persekiojami daugelyje šalių. Tegu Šv. Dvasia stiprina jų tikėjimą ir padeda jiems liudyti meilę iki galo. Nebijokime liudyti visu savo gyvenimu ir žodžiais šios Gerosios Priskėlusio Kristaus Naujienos bei neįtikėtinos vilties, kurią Jis atnešė žmonijai.
 5. Už mūsų brolius Konge, kad jie kartu su Marija Magdalieta, ir toliau būtų liudytojai šioje kenčiančioje ir naujo vadovo laukiančioje šalyje. Ateik, Šventoji Dvasia! Už brolių misiją Filipinuose, melskimės už Rolandą, kuris metus savanoriaus šv. Damijono bendruomenėje.
 6. Už visus žmones, kenčiančius nuo vienvės, depresijos, kurie išbandomi ligos ir kurie prašė mūsų maldos.
 7. Už Tautvydą ir Gedvydą, kurie gyvena šv. Jono Krikštytojo metus. Ačiū Tau, Viešpatie, už jų buvimą ir visas tarnystes. Apšvieski jų kelią, sekant Tavimi.